

правя като старогръцкия сфинксъ, полага своята гатанка, получава неудовлетворителни отговори и изпояжда цѣли поколѣния.

Гатанката се налага всѣкому. За това нея сж се помжчили да отгадаятъ не само ученитѣ, но и проститѣ. Читателитѣ на Периодическо списание сж видѣли въ моитѣ статии върху задругата въ Западна България и върху нашитѣ градинарски дружества¹, какъ нашитѣ селяни сж се постарали да рѣшатъ великата задача на организацията на труда и сродния съ нея, но не по-малко труденъ, въпросъ на собствеността. Може-би, тия наши скромни реформатори да не сж съвсѣмъ успѣли. Но успѣли, или не успѣли, тѣхниятъ опитъ е твърдѣ интересенъ; тѣхното постоянство въ него показва, че той прѣдставлява сериозни сгоди; а тѣхното качество на българи, на наши сънародници, ни налага длъжностъ да изучимъ всестранно онова задружно владѣне и работене, което съставлява основата на тѣхното трудово устройство, крайжгълния камъкъ на тѣхния економически битъ.

Азъ вѣрвамъ слѣдователно, че читателитѣ нѣма да ми се сърдятъ, ако тѣй скоро за трети пжтъ се поврѣщамъ върху тоя важенъ въпросъ. Многобройнитѣ съобщения, които азъ получавамъ за него, било отъ чужденци², било отъ бъл-

¹ Периодическо списание,³ кн. XXI—XXII и кн. XXVII.

² Ще бжда непризнателенъ, ако пропусна случая безъ да поблагодаря за твърдѣ лестнитѣ отзиви, които знаменити специалисти обнародваха въ чужбина отъ моитѣ издирвания, особено по задругата, Г. Емилъ де Лавле (въ *Revue d'Economie Politique*, Juillet-Aout 1888), г. д-ръ Иречекъ (въ *Cesty po Bulharsku*), г. д-ръ Ф. С. Краусъ (въ *Mittheilungen der Anthropologischen Gesellschaft in Wien*, Band XVIII, и въ *Ausland* отъ 27 февруари 1888), единъ безимененъ руски рецензентъ (въ *Извѣстія С.-Петербургскаго Слав. Благ. Ком.*, августъ 1888), се произнесоха съ особено благоволение за моя трудъ. Ползувамъ се отъ тоя случай да отговоря на една бѣлѣжка на г. д-ръ Крауса. Той би желалъ, намѣсто за друга, да употребя купщина, дума, която се чува въ с. Драгалевци, както азъ самъ забѣлѣжихъ въ моята статия Рѣчта купщина можеше да замѣсти думата за друга, ако да бѣше по-общепотрѣбителна. Но употребена, както тя е днесъ, само въ нѣколко села, какво понятие тя може да прѣдстави на масата на нашия народъ? Г. д-ръ Краусъ може да ни отвърне, че акупщина е позната на нѣколко само села, за друга не е позната на никое село. То е тѣй. Сжществителното за друга, до колкото моитѣ издирвания се простиратъ, не се слуша никждѣ изъ народа въ